

**DE ALGEMEENE VERGADERING VAN DE
LIBERALE STAATSPARTIJ „DE VRIJHEIDSBOND”.**

Dan was er de belangrijke arbeid der vaststelling van de kandidaten lijsten voor de tweede Kamerverkiezing. Behoudens enkele kleine wijzigingen zijn deze in het algemeen onveranderd gebleven; echter is overeenkomstig den wensch van den kieskring Maastricht en in afwijking van het advies van den partijraad de lijst voor Maastricht met die voor Leiden (lijst-Eerdmans) en niet met die voor Haarlem (lijst-Wendelaar) verbonden. Maastricht komt dus uit met de lijst-Eerdmans—Roos—Molenaar—de Witt Wijnen — mev.

Bakker van Bosse. Wij hopen, dat de aanvoerder van deze lijst evenals die van alle andere lijsten een plaats in de Kamer zal veroveren. Daartoe behooren behalve prof. Eerdmans ook o.a. nog de aftredende leden Knottenbelt, Boon, Bierema, Van Rappard en Vos. Zij allen stellen zich gelukkig weder beschikbaar. Mr. Knottenbelt moge zich niet reeds bij voorbaat voor de volle periode van $4\frac{1}{2}$ jaar kunnen verbinden (ruim vier maanden langer dan een normale legislatieve periode), — in den eersten moeilijken tijd kan men stellig op hem rekenen, zoodat het een ergerlijk-valsche voorstelling van zaken is, als men hem en generaal Snijders als lijst-aanvoerders in één adem noemt. Mr. Knottenbelt zelf heeft dit ten duidelijkste uiteengezet.

Hoezeer Knottenbelt's toewijding en onbaatzuchtigheid door zijn partijgenooten gewaardeerd worden, is op verrassend-geestdriftige wijze aan den dag gekomen bij de ovatie, waarmede hij begroet is, toen hij ter verdediging van het beleid der Kamerfractie het woord nam. Maar ook voor alle andere aftredende afgevaardigden, van wie dr. Bierema en dr. Vos bij die gelegenheid eveneens het woord gevoerd hebben, was er lof en waardeering. Dit gold zeer in het bijzonder ook hen, die wij niet meer in de Kamer zullen terugzien. Mej. Westerman is op Zaterdag 11 Maart bij den maaltijd door generaal Schuurman gehuldigd als „onze Jo”, die niet slechts op het gebied van het onderwijs en niet alleen in het openbaar nuttig werk heeft verricht; den volgenden dag heeft ook mevrouw Van Riel—Smeenge in welgekozen bevoordingen hare verdiensten in het licht gesteld. Van andere zijde is op grond van dagelijksche waarneming prof. Van der Bilt geprezen als een knap afgevaardigde, die in het bijzonder de laatste maanden óók van veelzijdigheid blijk heeft gegeven.

Om op de lijst-aanvoerders terug te komen: wij noemden reeds Eerdmans, Knottenbelt, Boon, Bierema, Van Rappard en Vos. Verdere lijst-aanvoerders zijn mr. W. C. Wendelaar (Haarlem), jhr. ir. O. C. A. van Lidth de Jeude (Utrecht), de heer C. J. van Kempen ('s Gravenhage) en de heer H. D. Louwes (Helder—Zwolle). Hen allen hopen wij óók in de Kamer te zien en als er heel hard gewerkt wordt, wanhopen wij ten dien aanzien geenszins. Maar dan moeten wij ons niet door politieke tegenstanders laten suggereeren, dat wij ons op zijn allerbest in de tegenwoordige positie kunnen handhaven; dan moeten wij ons niet laten intimideeren en geestdriftig de propaganda ter hand nemen. Wij zullen in den geest der platen, die een der wanden in de vergaderzaal sierden, moeten strijden voor de nationale eenheid en tegen communisme, socialisme en vakbonden-terreur (welke strijd allerminst waardeering uitsluit voor vakbonden, die de juiste grenzen in acht nemen). Bij dien strijd mogen wij ook vertrouwen op den steun van de vrouwengroep, van de (door mr. H. Jelgerhuis Swildens vertegenwoordigde) Indische groep en van de jonge liberalen, die allen hartelijk door mr. Fock zijn toegesproken.